

LBRIS

We know
books

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CALCIU, MARIA

Nu m-am ascuns în labirint : poezie / Maria Calciu. -

Apahida : Neuma, 2024
ISBN 978-630-6592-31-9

821.135.1

MARIA CALCIU

NU M-AM
ASCUNS
ÎN LABIRINT

POEZIE

Editura
NEUMA
2024

Maria Calciu scrie o poezie confesivă, ca o reacție senzorială la agresiunea realității imediate, spațiul poetic devine unul de protecție pentru ființa care se regăsește singură și descoperită până la suflet în fața unui univers deseori ostil, mereu impenetrabil. În poemele din această carte Maria Calciu pare să descifreze cu har labirinturile interioare, substanța lumii caută o așezare continuă, dialectica interioară a textului se bazează pe expresivitatea cuvântului, mai mult decât pe obscuritatea acestuia.

Adrian Alui Gheorghe

Maria Calciu valorifică liric anumite stări lăuntrice, pe care la descrie indirect, prin intermediul unor reprezentări încărcate, în chip minuțios, cu detalii justificate de contribuția lor figurativă în ceea ce privește consolidarea ansamblului din care fac parte. Respectivul procedeu, determinant în poetica sa, are drept rezultat o strategie de distanțare de starea interioară cu statut de *primum movens*, autoarea părând a fi mai interesată de explicarea relației dintre respectivul eveniment emoțional și propria solitudine trăită în termenii unui neconținut gol existențial. Nu cred că sunt departe de adevăr afirmând că *Nu m-am ascuns în labirint* este cea mai bună carte de poezii a doamnei Maria Calciu.

Mircea Bârsilă

O poetă foarte înzestrată, autoare a multe volume, Maria Calciu pare a se reinventa în cărțile ei mai recente. Textele ei introspective aduc o privire neconcesivă asupra propriului eu. Chiar dacă au și volute calofile, textele, dispuse - în răspăr - ca proza, au o anumită asprime. Poezia e abstractă, cere un efort al imaginației ca să ne întruchipăm de pildă cum arată „un cuib adânc de iele boreale”, față de, să zicem, ielele musonice. Poeta pare adâncită în sine, dar provoacă premeditat cititorul pe care se preface că-l ignoră. Maria Calciu este o autoare originală revelatoare a unei poezii insolite.

Horia Gârbea

Cuprins

Numele Inimii	5
Clipa dinspre haos	6
Dimineața pe care am spart-o	7
Convex către concav	8
Străina	9
Furtuna șchioapă	10
Ziua care nu mă visează	11
Șiruri de ieri și azi	12
Lăstari de nimfe sure	13
De șaptezeci de ori x șapte	14
Flori stacojii	15
Margini de plans	16
Nu mă ascund în ochi de labirint	17
Statuile frunzelor uscate	18
Ipocrizie	19
Fâșii din perle moi	20
Oaze dezlipite	21
Locul în care vestalele învață să danseze	22
Aripă de nisip	23
Cana umplută cu viață	24
Primele rânduri dinspre răscruce	25
Semnul revenirii	26
Dansatoarea de samba pe sârmă	27
Noaptea cu care am vorbit încet	28
Îndoieli și certitudini	29
Ochiul unei mori de praf	30

Noapți din constelații	31
Umbra cu mine încălțată	32
Mai departe de un suspin	33
Năluca turnului de pază	34
Idolatrie	35
Întrebări scurte	36
Iarnă chemată	37
Șaradă	38
Răstimp necunoscut	39
Meridiane migratoare	40
Sensul invers al bății de vânt	41
Spirală de eclipse	42
Din orizont spre tălpi	43
Nori de împrumut	44
Abia întrezărit	45
Bulgări prelungi de rouă	46
Înainte de primul oftat	47
Țipăt de pământ	48
Norduri dezlegate	49
Elegii din care eu lipseam	50
Ploua cu plumb de zid	51
Gândul umplut cu cioburi	52
Într-un cândva întârziat	53
Poduri spre altceva	54
Amintirile rămase între ploii	55
Echinocțiul din clepsidră	56
Drum răsturnat	57
Chemarea promisă	58
Să curgi peste tăcere	59

Poză de copertă	60
Anotimpul străveziu	61
Nu aștepta nimeni dincolo de zbor	62
Trei semne fără nume	63
De ce te dureau clipele?	64
Zborul plinului de apă	65
Semn spre pași de coborât	66
Să tai frunze pe nori	67
Ascuns printre zig-zaguri	68
Depărtări ciobite	69
Harpele ce îmblânzesc norii	70
Ochii oglinzii	71
Cuiburi paralele	72
Umbra de zi și umbra de noapte	73
Clopoței de fum	74
Vis închis în brațul stâng	75
Cercul închis	76
Așteptarea de deasupra mirării	77
Fructul oprit	78
Curcubecele ce nu se cunoșteau	79
Dincoace de mama	80
Un alt fel de șah	81
Opinii critice	82

Numele Inimii

După ce mi-am amintit că Timpul ce nu răspunde la numele Timp a măsurat în el cu mine o scânteie căreia i-a șoptit să își spună Inimă în primul azi ce va veni în ea și-i va vorbi prin mine iar într-un alt azi-mâine va trebui să întoarcă în locul inimii un fulger ori chiar un ochi de fuger iar dacă îi e greu măcar cinci scânteieri dar nu numai scânteia pe care am primit-o

Mi-am adunat buchet risipirea din urme sub o alta pe care o știam căci revenea mereu pentru a închide cu ea o plecare din mine și dându-mi seama că învățam pe de rost câte un alt închipuit ori posibil nume al Timpului pe care nu-l vedeam

Am privit îndelung spre viforul dezbinării întrebându-l pe el unde a rupt sau a pierdut scara cioplită din mine cu fulgere și de pe care urcat îi plăcea să privească deseori apus răsăritul

Clipa dinspre haos

Ascultam tăcerea unei clipe dintre ploi alungată
pentru a ști așa cu care dintre gânduri aș fi putut
să fac din ea curând o palmă închisă către mine
dinspre haos
când un colț de zenit pe dos îmbrăcat ce revenit
era dinspre nu știu ce sens ori aduceri aminte golit
de culori deși plecat plin
mi-a spus deodată că e revenit cu pas abia mers
dar subțire și greu căci dorindu-și să plece
plecând a ascuns pe urma rășfrântă a ploii secate
o clipă ce tace din mine spre haos

Dimineața pe care am spart-o

Atunci când aș fi vrut ca cineva să-mi spună
sau numai să-mi arate
de ce doar dimineața aceea semăna cu o alta
pe care am spart-o cândva sperând să o uit
râurile adânci către negru au început deodată
să curgă printre mine și celălalt mal
pentru a nu mă împiedica
fiind ca și cum aș fi fost îmbrăcată cu ele
ori ar fi devenit în mine diminețile
care mă învățau cum să-mi vorbesc
și cum să mă privesc
în așa fel încât să nu mă auzi plângând
când și dacă m-ar fi durut văpaia din gerul
ce avea să-mi șteargă de așteptări un gând
cu palma țesută din bice

Convex către concav

N-am mai plecat demult către pustiu pentru a-i mai topi când nu era aproape câte un cer de ceară cu scame desenat oricum la întâmplare ci doar îi scriu în palmă din ce în ce mai rar să nu mai vrea să împletească faguri de cuci din aburi pe care cu alți aburi apoi să-i învelească spunându-și că un tunet așa nu va dori văzându-i să-i răstoarne pe coasta aburindă a noului țărâm când nici nu se așteaptă

N-am mai ajuns demult cu palmele mai pline de muguri și senin aproape de pustiu ci doar îi spun din în ce mai rar că dacă totuși cineva și-ar fi dorit ori și-ar dori să vadă ceva din nevăzut în el s-ar fi lovit și s-ar lovi aieva de noul său țărâm rescris cu multe scame pe una dintre hărți ce încolțește suduri și vesturi degresate ce se rotesc greoaie către un est convex întors către concav

Străina

Nu știu de ce numai după ce mi-am dat seama că nu mă mai așteptam în mijlocul unui Răspuns în care de obicei reveneam din orice depărtare în care mi se spunea silabisit pe un nume străin aveai să-mi ceri să cred că ești ecou mai scurt al aceluia Răspuns ce m-a chemat cândva și de aceea te-am întrebat privindu-te iar de dincolo de podul dintre mine și tine de ce totuși nu mai îmi spui pe nume și de ce întâmpinându-mă nu mai vrei să-mi arăți cum să par că privesc înapoi dar să merg mereu înainte